

min Dpgave, men hvad det for mig her gjælder om at motivere, er kun dette, hvorfor jeg ikke er i Stand til at stemme for det ærede Medlems Forslag, som endnu ikke er den høitærede Krigsministres. Dersom det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds virkelig lægger en saa overordentlig Bægt paa en Rettelse med Hensyn til Gjenindkaldelserne og mener, at man paadrager sig et overordentligt Ansvar ved ikke at røkke Haand dertil, vil det ærede Medlem se, at det Samme kan fuldstændig vendes om mod ham med Hensyn til den sidste Afstemning, som vi under disse Forhandlinger ville komme til. Thi Landsthingets Forslag indeholder umægtelig væsentlige Rettelser med Hensyn til disse Byrder og forsværges ogsaa med Hensyn til de øvrige personlige Byrder. Med Hensyn til Gjenindkaldelser maa det ærede Medlem erindre, at Landsthingets Forslag lyder kun paa 60 Dages Tjeneste under Gjenindkaldelser, medens den nuværende Forordning bemyndiger en Tjeneste under Gjenindkaldelser af det Dobbelte, af 120 Dage. Landsthingets Forslag indeholder altsaa i og for sig en Rettelse med Hensyn til Gjenindkaldelser, en Medsættelse til den halve Tid af, hvad der nu finder Sted. Dersom det ærede Medlem altsaa lægger Ansvar over paa os i Henseende til ikke at ville være med til, hvor Muligheden deraf paavises, at ville lette Befolkningen for noget af de den nu paahvilende personlige militære Byrder, maa han konsekvent komme til at paadrage sig det samme Ansvar ved endelig at stemme imod Landsthingets Forslag, som vi efter hans Antuelse paadrage os ved at stemme imod hans Forslag. Det ærede Medlem forbauses i saa overordentlig Grad over, at vi vilde stemme for det Forslag, der fra vor Side ved 2den Behandling her i Salen var opstillet, og derimod være saa stærke Modstandere af hans, idet han mente, at der mellem dem kun var en uvæsentlig Forskjel med Hensyn til de personlige Byrder, som han nu søger at udskutte, og ogsaa ligeledes en uvæsentlig Forskjel med Hensyn til det endelige finansielle Resultat. Men naar det ærede Medlem forbauses over, at vi nu vilde stille os saaledes, at vi vilde stemme mod hans Forslag, der dog laa saa nært, forekommer det mig, at det ærede Medlem ligeledes maatte kunne føle, i hvilken Grad disse Ord vende sig mod ham selv. Erindrer det ærede Medlem ikke Sværnsloven? Der var Principerne i Sværnsloven, ja, jeg kan gjerne sige ikke den fjerneste Forskjel mellem det ærede Medlem og os eller de Medlemmer, som staa paa den ene Side, for hvilken jeg idag fører Ordet. Der er ikke principielt den fjerneste Forskjel. Alt vare i enige med det ærede Medlem om undtagen den finansielle Byrde, som de udvidede Dvælsesubdriftninger maatte føre med sig, som dog ere den naturlige Konsekvens af, hvad det ærede Medlem selv er gaaet ind paa, nemlig en forøget Ind-

kaldelse til Sværnet. Ingen kunde vente Andet end, at man maatte gaa ind derpaa, og altsaa naar man havde sagt dette A, ogsaa maatte sige det B, som var en nødvendig Følge deraf. Der var ingen — jeg retter udtrykkelig, hvad det ærede Medlem paastod igaar, — Forskjel indført i Sværnsloven med Hensyn til den personlige Byrde ved Sværnet. Det er en Feiltagelse fra det ærede Medlems Side, at der ved den nye Sværnslov er lagt en eneste ny personlig Byrde paa de Bærnepligtige. Den Grændse, der er opstillet — jeg erindrer ikke, i hvilken Paragraf —, at der kan foregaa en Indkaldelse, beregnet til 1,200 Mand i 6 Maaneder, er en rent finantiel Skala, og kan ligesaa godt stilles op som 1,800 Mand i 4 Maaneder eller, hvorledes som vil. Det er overladt til den endelige Udrustningsplan, men der indeholdes ikke deri een eneste Dags forøget Tjenestebyrde for de Bærnepligtige. (Afbrudelse af Holstein-Ledreborg.) Det ærede Medlem ved Siden af mig bemærker, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds havde været villig til i den Henseende at paalægge en forøget Byrde ved Gjenindkaldelser, men i en anden Form. Det vedkommer imidlertid ikke mig i denne Forbindelse. Jeg paastaar kun, at der ikke findes i den nye Sværnslov nogen eneste ny personlig Byrde paalagt de Bærnepligtige, og den Afstand, som var mellem os, dreiede sig kun om de 200,000 Kr., som den hele Indkaldelse nødvendig medførte. Desuagtet udtalte det ærede Medlem, at han kun vilde kunne gaa med til at stemme for sit Forslag, men at han fandt en saadan Afstand mellem hans og vort Forslag, at, medens han vilde kunne endelig acceptere Sværnsloven, saaledes som han havde indstillet den, maatte han stemme mod Sværnsloven, naar den kom til at foreligge i den Skikkelse, som indstillede af os. Hvad Hærens Lov angaar, er jo væsentlig det Princip, som man fra vor Side ogsaa tidligere har stillet op, det afgjørende Punkt, der ligger mellem det ærede Medlem og os. Jeg skal ikke forlange Diskussionen ved at gjentage, hvad jeg derom har sagt igaar. Enhver, der følger med i disse Sager, vil kunne forstaa det. Derom kan der ingen Tvivl være, og det ærede Medlem burde ingen Tvivl have derom. Altsaa Principet staa os imellem. Dernæst staa der os imellem en finantiel Forskjel, som er 3 Gange saa stor som den, der motiverede det ærede Medlems Optræden under Sværnsloven, og saa taler det ærede Medlem dog til os i den forfærdelige Tone, som han giver, om, hvorledes vi ville kunne være i Stand til efter saadanne Præmisses at stemme imod hans Forslag. Dette er, som sagt, min Opfattelse, og jeg kan ikke se rettere end, at jeg bør tilraade, i alt Fald mine Meningsfæller, at stemme saavel imod Sværningsforslaget som imod det Forslag, der foreligger oversendt til os fra Landsthinget. Men det er jo ogsaa klart, at Interessen i denne For-